

ศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาทางสังคมของเยาวชนกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยง
ในเขตพื้นที่อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง*

A STUDY OF GUIDELINES FOR SOLVING SOCIAL PROBLEMS OF
YOUTH AT RISK BEHAVIOR GROUPS IN THE AREA OF
PAPHAYOM DISTRICT, PHATTHALUNG PROVINCE

พระสมุห์ธนาภร ธนภทโท (ทิพย์วงศ์)

Phrasamu Thanapat Dhanabhaddo (Tipwong)

พระครูวุฒิสาศรธรรม (สาคร นุ่นกลับ)

Phrakhru Wutthisakorntham (Sakorn Nunklab)

สมบุญ บัญญัติ

Somboon Bunrit

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand

ลัญจกร นิลกาญจน์

Lanjakon Nillakan

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Thailand

E-mail: thanapat5919@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความฉบับนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาทางสังคมของเยาวชนกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยง ในพื้นที่อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง 2) เพื่อศึกษาสาเหตุปัญหาทางสังคมของเยาวชนกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยงในเขตพื้นที่อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง 3) เพื่อหาข้อเสนอแนะและแนวทางในการแก้ไขปัญหาทางสังคมของเยาวชนกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยงในเขตพื้นที่อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง และ 4) เพื่อค้นหารูปแบบการแก้ไขปัญหาทางสังคมของเยาวชนกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยงในเขตพื้นที่อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 52 คน และการเสวนากลุ่ม (Focus Group) จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 11 รูป/คน ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มผู้นำชุมชน กลุ่มบุคลากรทางการศึกษา กลุ่มเยาวชน และกลุ่มคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอป่าพะยอม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง การบันทึกภาพและการบันทึกเสียง

* Received 3 January 2020; Revised 28 February 2020; Accepted 31 March 2020

ผลการวิจัยพบว่า: 1) สภาพปัญหาทางสังคมของเยาวชนกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยงในเขตพื้นที่อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง เป็นปัญหาที่มีความรุนแรงและเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในปัจจุบันอันสืบเนื่องมาจากปัญหายาเสพติดส่วนใหญ่ ซึ่งจะเป็นกลุ่มนักเรียน/นักศึกษาทั้งชายและหญิงและเป็นปัญหาที่เติบโตในยุคของสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยสามารถติดต่อสื่อสารสะดวกขึ้นโดยที่ผู้ปกครองตามไม่ทันพฤติกรรมของบุตรหลาน 2) สาเหตุปัญหาทางสังคมของเยาวชนกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยงในเขตพื้นที่อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง เกิดจากครอบครัวที่ไม่ได้ดูแลเอาใจใส่เท่าที่ควรจนทำให้ขาดความรักความอบอุ่น เช่น ผู้ปกครองเข้าข้างบุตรหลานของตนเองและยุยงปลุกฝังค่านิยมไปในทางที่ไม่ถูกต้อง ผู้ปกครองเลี้ยงดูแบบตามใจและ การใช้สื่อออนไลน์ไปที่ขาดการควบคุมจากผู้ปกครองทำให้ขาดที่ปรึกษาที่ดีเมื่อเกิดพบเจอกับปัญหาที่เกิดขึ้น

คำสำคัญ: แนวทางการแก้ไข, ปัญหาทางสังคม, เยาวชนกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยง

Abstract

The objectives of this research were as follows : 1) To study the state of social problem of youth at risk behavior group in the area of Paphayom district, Phatthalung province. 2) To study the cause of state of social problem of the youth for risk behavior group in the area of Paphayom district, Phatthalung province. 3) To find out the suggestion and guideline for resolution of social problem of the youth for risk behavior group in the area Paphayom district, Phatthalung province and 4) For finding out the model for resolution of social problem of the youth for risk behavior group in the area of Paphayom district, Phatthalung province, this is qualitative research, data collection by interview for key informants 52 persons and a focus group from scholars 11 persons they are composed of community leader group, educated personals group, youth group and the council of child and youths group in Paphayom district, the tools for this research was structured interview from, photo and sound record.

The findings are as follows: 1) The state of social problem of the youth for risk behavior group in the area of Paphayom district, Phatthalung province, is the hard problem and continuously in the recent time. These are the severe problem and real happening in the specific area which are caused by drug addict problem as mostly especially in the group of students both boys and girls and in the time of high technology and easy to connect each

others with out control of parents. 2) The cause of state of social problem of the youth for risk behavior group in the area of Paphayom district, Phatthalung province, caused by carelessness of family to get pressure from family i.e. family and to make bias of parents and trait of wrong idia, they have no consults and which derived from online media play, uncontrol of parents then they get the problem of unintention they have no consults and the parents could not looking after them as good.

Keywords: A Study of Guidelines for Solving, Social Problem, Youth for Risk Behavior Group

บทนำ

ช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2545 – 2558 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) ได้ดำเนินภารกิจด้านเด็กและเยาวชนภายใต้โครงสร้างหน้าที่ส่วนราชการระดับกรม แบ่งหน้าที่ บทบาทและความรับผิดชอบทางด้านการกำหนดนโยบายและวิชาการออกจากการด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานเฉพาะด้านซึ่งกรมกิจการเด็กและเยาวชนจึงได้กำหนดแผนกลยุทธ์กรมกิจการเด็กและเยาวชน ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2560 – 2564) มีวิสัยทัศน์ว่า “เด็กและเยาวชน ความเป็นพลเมือง เก่ง ดี มีสุข และสร้างสรรค์” และมีค่านิยมที่ว่า “มองไกล ก้าวทัน มีความเชี่ยวชาญ จิตมุ่งบริการ ยึดมั่นคุณธรรม เน้นการมีส่วนร่วม” และได้กำหนดพันธกิจไว้ว่า 1) พัฒนานโยบายและมาตรการด้านเด็กและเยาวชนในเชิงรุก 2) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีทักษะชีวิตที่จำเป็นในการดำรงชีวิตตามช่วงวัย และ 3) บูรณาการภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาเชิงประเด็น (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2560)

ในปัจจุบันสังคมได้มีการเปลี่ยนแปลงและมีความเจริญก้าวหน้าในด้านวัตถุซึ่งมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของคนในสังคมจากสังคมที่มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกันเป็นสังคมที่มีการแข่งขัน เอารัด เอาเปรียบ นำไปสู่การประพடுத்தในทางที่ผิดโดยไม่คำนึงถึงศีลธรรมอันดีงามก่อให้เกิดปัญหาสังคมซึ่งมีผลกระทบต่อผู้คนส่วนใหญ่ในสังคมและผลกระทบนั้นอาจเป็นทางตรงหรือทางอ้อมก็ได้ (จรัญ พรหมอยู่, 2541) จากผลการสำรวจพฤติกรรมเสี่ยงของเยาวชนตั้งแต่ติดเหล้า เมายา สูบบุหรี่ ตลอดจนคดีอาชญากรรมต่าง ๆ (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2561) เกิดจากการขาดสติยังคิด ไตร่ตรอง และการควบคุมตนเอง จนทำให้เกิดปัญหาสังคมที่ยากต่อการแก้ไขและพัฒนาให้ดีขึ้นจากอดีตถึงปัจจุบันปัญหาการใช้ความรุนแรง ยาเสพติด และมีเพศสัมพันธ์อย่างไม่ถูกต้อง เป็นปัญหาที่ยังวนเวียนอยู่ในหมู่วัยรุ่น

สถานการณ์ของเยาวชนจังหวัดพัทลุงในปี 2561 พบว่า เยาวชนกระทำความผิด จำแนกตามอายุ เพศ และฐานความผิด จำนวน 185 คน ได้แก่ ทรัพย์ จำนวน 29 คน ชีวิต/ร่างกาย จำนวน 10 คน อาวุธปืน/วัตถุระเบิด จำนวน 11 คน เพศ จำนวน 4 คน ยาเสพติด จำนวน 119 คน และอื่น ๆ จำนวน 12 คน (สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพัทลุง, 2561) และในเขตพื้นที่อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง มีคดีเกี่ยวกับการกระทำความผิดของเยาวชนในปี 2561 พบว่า เยาวชนกระทำความผิดจำแนกตามอายุ เพศ ฐานความผิดและสถานที่ก่อเหตุ จำนวน 14 ราย ได้แก่ คดียาเสพติด จำนวน 10 ราย คดีอาวุธปืน จำนวน 3 ราย และคดีลักทรัพย์ จำนวน 1 ราย (สถานีตำรวจภูธรอำเภอป่าพะยอม, 2561)

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้เห็นปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงที่เกิดขึ้นในเยาวชน ซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญของสังคมและประเทศชาติในอนาคตและได้ทำหน้าที่พัฒนาเยาวชนมาโดยตลอดและได้รับรู้ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นมาโดยตลอดนำไปสู่การศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาทางสังคมของเยาวชนกลุ่ม พฤติกรรมเสี่ยงในเขตพื้นที่อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง เพื่อให้ทราบถึงสภาพของปัญหาทางสังคม สาเหตุของปัญหาทางสังคม ข้อเสนอแนะและแนวทางและรูปแบบในการแก้ไขปัญหาทางสังคม 3 ปัญหา ได้แก่ 1) ปัญหายาเสพติด 2) ปัญหาอาชญากรรม และ 3) ปัญหาทางเพศ เพื่อที่จะได้ร่วมกันป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างตรงจุดและเป็นรูปธรรมอย่างต่อเนื่องสืบต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาทางสังคมของเยาวชนกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยงในเขตพื้นที่อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง
2. เพื่อศึกษาสาเหตุการเกิดปัญหาทางสังคมของเยาวชนกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยงในเขตพื้นที่อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง
3. เพื่อหาข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวของเยาวชนกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยงในเขตพื้นที่อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง
4. เพื่อค้นหารูปแบบการแก้ไขปัญหาดังกล่าวของเยาวชนกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยงในเขตพื้นที่อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวของเยาวชนกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยงในเขตพื้นที่อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามหัวข้อดังต่อไปนี้

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ประกอบด้วยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 5 กลุ่ม รวมจำนวน 52 คน ดังต่อไปนี้

1. กลุ่มผู้นำชุมชนแต่ละตำบลในอำเภอบำเพ็ญ จำนวน 8 คน
2. กลุ่มบุคลากรทางการศึกษาในอำเภอบำเพ็ญ จำนวน 4 คน
3. กลุ่มเยาวชนที่อยู่ในกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยงระดับชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 16 คน
4. กลุ่มเยาวชนที่ไม่อยู่ในกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยงระดับชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 16 คน
5. กลุ่มคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอบำเพ็ญ จำนวน 8 คน

วิธีการเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้วิจัยเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญแบบเจาะจง (Purposeful Selection) ซึ่งเป็นผู้เกี่ยวข้อง ทำงานหรือดูแลในเรื่องการแก้ไขปัญหาเยาวชนกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยงในเขตพื้นที่อำเภอบำเพ็ญ จังหวัดพัทลุง และเป็นผู้ที่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาทางสังคมของเยาวชนกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยงได้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured interview) โดยผู้วิจัยจะมีแบบสัมภาษณ์ซึ่งมีข้อความโดยละเอียดตามที่ได้จัดเตรียมไว้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. นำแบบสัมภาษณ์เสนอให้อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบเนื้อหา
2. พัฒนาปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ตามคำแนะนำของอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
3. นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการปรับปรุงให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ได้ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา
4. ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ที่ได้ปรับปรุงตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ มาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง
5. นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการแก้ไขปรับปรุงแล้วไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ได้เลือกไว้

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลตามรูปแบบที่ได้ศึกษา ดังต่อไปนี้

1. การสัมภาษณ์เชิงลึก (In – Depth Interview) เป็นขั้นตอนรวบรวมข้อมูลจากการลงพื้นที่ภาคสนาม โดยการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ซึ่งดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1.1 ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช เพื่อขออนุญาตเข้าทำการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.2 ผู้วิจัยเป็นผู้ลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้คำถามที่ถูกร่างขึ้นมาไปสัมภาษณ์ ผู้นำชุมชน บุคลากรทางการศึกษาในอำเภอบำเพ็ญ ยาวชนที่มีพฤติกรรมเสี่ยง ยาวชนที่ไม่อยู่ในกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยง และ คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอบำเพ็ญ

1.3 ผู้วิจัยได้นำคำตอบและได้บันทึกข้อมูลจากการสัมภาษณ์ไว้เป็นที่เรียบร้อยแล้วนำไปวิเคราะห์ รวบรวมและเรียบเรียงรายละเอียดต่าง ๆ ให้มีความถูกต้อง สละสลวยมากยิ่งขึ้น เสนอต่ออาจารย์ ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้เป็นขั้นตอนต่อไป

2. การเสวนากลุ่ม (Focus Group) เป็นขั้นตอนการกำหนดแนวทางและรูปแบบ การแก้ไขปัญหา โดยผู้วิจัยนัดหมายวัน เวลา และสถานที่กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ตัวแทนเยาวชน ตัวแทนผู้นำชุมชน ตัวแทนคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอบำเพ็ญ และตัวแทนบุคลากรทางการศึกษาใน อำเภอบำเพ็ญและเดินทางไปเก็บข้อมูลตามวัน เวลา ที่นัดหมายไว้ สถานที่ในการสนทนากลุ่ม คือ ศาลาการเปรียญวัดโดนคลาน เก็บรวบรวมข้อมูล การเสวนากลุ่มโดยการจดบันทึกเป็นเอกสาร บันทึกโดยเครื่องอัดเสียง และบันทึกภาพ เมื่อได้รับอนุญาต

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ คือ รวบรวมคำตอบและข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญมาวิเคราะห์ สังเคราะห์เนื้อหาและเรียบเรียงให้มีความสละสลวย รัดกุม เข้าใจง่าย และ แยกออกเป็นแต่ละด้านตามวัตถุประสงค์ตามลำดับ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการ Focus Groups คือ รวบรวมข้อเสนอแนะและแนวทางโดยการนำกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญมาร่วมกันหาข้อเสนอแนะ แนวทาง และรูปแบบ แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ สังเคราะห์เนื้อหาและเรียบเรียงให้มีความสละสลวย รัดกุม เข้าใจง่ายและแยกออกเป็นแต่ละด้านตามลำดับ

ผลการวิจัย

1. สภาพปัญหาทางสังคมของเยาวชนกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยงในเขตพื้นที่อำเภอบำเพ็ญ จังหวัดพัทลุง

1.1 ปัญหายาเสพติด จากการศึกษาพบว่า ปัญหายาเสพติดมี 2 ประเภท ได้แก่ ปัญหายาบ้าและปัญหาน้ำกระท่อม เป็นปัญหาที่ค่อนข้างรุนแรงถึงขั้นรุนแรงซึ่งมีเกือบ

ทุกครัวเรือนซึ่งมีการปกปิดปัญหาเป็นระยะยาวนานไม่สามารถแก้ไขปัญหานี้ได้อย่างจริงจัง ต่างฝ่ายต่างกล่าวโทษกันไปมา คือ ผู้นำชุมชนกล่าวโทษผู้ปกครองและผู้ปกครองกล่าวโทษผู้นำชุมชนไม่ช่วยกันสอดส่องดูแลเท่าที่ควรทำให้กลุ่มมั่วสุมเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งผู้ปกครองยังมีส่วนรู้เห็นในพฤติกรรมของบุตรหลานจึงมีการปกปิดข้อมูลที่เป็นความจริงไว้และ ในปัจจุบันเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองและเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถเข้าถึงและปราบปรามได้อย่างเด็ดขาดได้

1.2 ปัญหาอาชญากรรม จากการศึกษาพบว่า ปัญหาอาชญากรรม มี 2 ประเภท ได้แก่ ปัญหาการลักขโมยและปัญหาการทะเลาะวิวาท เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจริง และมีความรุนแรงอย่างต่อเนื่องในพื้นที่ส่วนใหญ่จะมาจากเยาวชนซึ่งเป็นกลุ่มนักเรียน/นักศึกษา ทั้งชายและหญิงที่มีอายุระหว่าง 13 – 19 ปี ซึ่งเป็นปัญหา ที่สืบเนื่องมาจากยาเสพติดทางเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองและเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถปราบปรามได้อย่างเด็ดขาด เพราะกระบวนการทางกฎหมายบางข้อไม่สามารถเอาผิดกับเยาวชนได้

1.3 ปัญหาทางเพศ จากการศึกษาพบว่า ปัญหาทางเพศมี 1 ประเภท ได้แก่ ปัญหาพฤติกรรม ชู้สาว เป็นปัญหาที่มีความรุนแรงมากในพื้นที่ซึ่งเป็นกลุ่มนักเรียน/นักศึกษา ทั้งชายและหญิงที่มีอายุระหว่าง 13 – 17 ปี เป็นในลักษณะของการมั่วสุมยาเสพติด การคบเพื่อน ความอ่อนแอทางครอบครัวและปัจจุบันสื่อ มีอิทธิพลต่อการเข้าถึงเป็นอย่างมากสามารถคบหากันได้ง่ายขึ้นมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมากขึ้นและนำไปสู่การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรในอัตราที่สูงขึ้น

2. สาเหตุปัญหาทางสังคมของเยาวชนกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยงในเขตพื้นที่อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง

2.1 ปัญหายาเสพติด จากการศึกษาพบว่า เกิดจากครอบครัวที่ไม่ได้ดูแลเอาใจใส่ ปัญหาส่วนตัว เช่น ถูกกดดันจากคนในครอบครัว เรียนหนังสือไม่รู้เรื่อง การชักชวนจากเพื่อนหรือรุ่นพี่และบริเวณโดยรอบเป็นแหล่งมั่วสุมในการซื้อขายและเสพยาเสพติดซึ่งมีอยู่กระจายทั่วพื้นที่

2.2 ปัญหาอาชญากรรม จากการศึกษาพบว่า เกิดจากการติดยาเสพติดขาดความรักความอบอุ่นจากครอบครัวซึ่งไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่เท่าที่ควรและผู้ปกครองเข้าข้างบุตรหลานของตนเองพร้อมทั้งยุยงปลุกฝังค่านิยมไปในทางที่ไม่ถูกต้อง การใช้สื่อออนไลน์ไปในเชิงของการด่าทอหรือทำร้ายเพื่อใช้กำลังเป็นเครื่องตัดสินปัญหา

2.3 ปัญหาทางเพศ จากการศึกษาพบว่า เกิดจากการคบเพื่อนต่างเพศทั้งที่รู้จักและไม่รู้จักซึ่งมาจากการใช้สื่อออนไลน์ที่ขาดการควบคุมจากผู้ปกครองนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้ป้องกันอย่างถูกต้องทำให้ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรและความมีวุฒิภาวะที่ไม่

ถึงนั้นไม่สามารถวางแผนชีวิตเมื่อเจอกับปัญหาเหล่านี้ได้จึงทำให้ขาดที่ปรึกษาที่ดีและผู้ปกครองเลี้ยงดูแบบตามใจทำให้กลายเป็นเด็กใจแตกตามมาด้วย

3. ข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ไขปัญหาทางสังคมของเยาวชนกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยงในเขตพื้นที่อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง

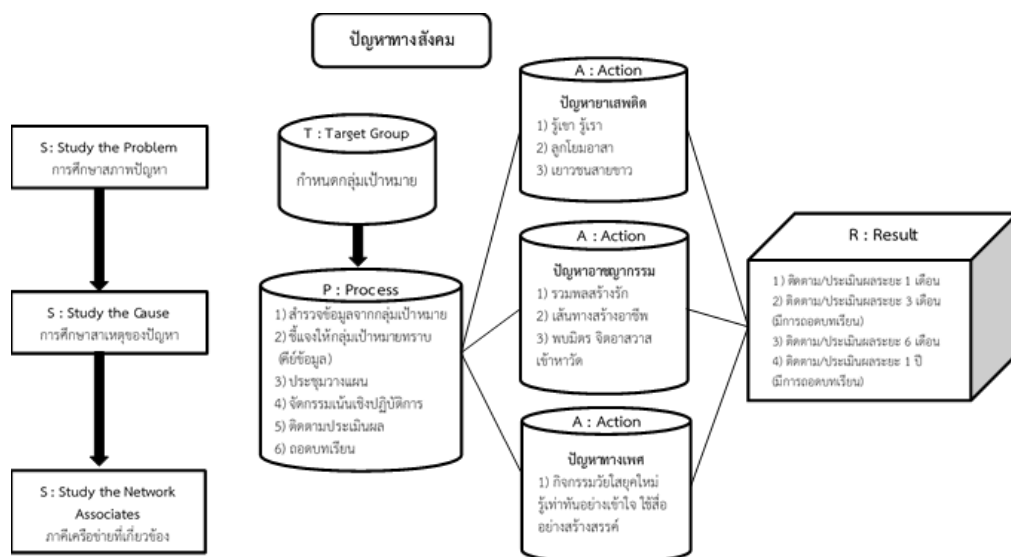
3.1 ปัญหายาเสพติด จากการศึกษาพบว่า ผู้ปกครอง ชุมชน พร้อมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมมือ ป้องกัน และเฝ้าระวังพฤติกรรมของบุตรหลานโดยใช้กิจกรรมที่สามารถทำได้อย่างต่อเนื่อง เช่น กิจกรรมจิตอาสา กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ซึ่งจะต้องมีการดูแลติดตามอย่างใกล้ชิดและประเมินผลในเชิงประจักษ์ เช่น ผลงานที่สามารถจับต้องได้และควรจัดทำข้อมูลในเชิงสถิติ เชิงแผนภูมิ หรือ เนื้อหาสรุป จากนั้นทำการชี้แจงให้กลุ่มเป้าหมายได้รับทราบพร้อมกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ตรงจุดมากยิ่งขึ้น

3.2 ปัญหาอาชญากรรม จากการศึกษาพบว่า ครอบครัว ชุมชน สถานศึกษามาพูดคุยปรึกษาหารือร่วมกันโดยการออกมาตรการที่ชัดเจนและเด็ดขาด เช่น บุตรหลานของใครมีพฤติกรรมลักขโมยจะต้องมีการลงโทษทั้งผู้ปกครองและบุตรหลาน เป็นต้น หรือในกรณีของการทะเลาะวิวาทจะต้องใช้กิจกรรมที่ส่งเสริมความสามัคคีเป็นเครื่องหล่อหลอมและ ผู้ปกครองต้องอบรมสั่งสอน แนะนำ ตักเตือนพร้อมทั้งปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้องแก่บุตรหลานด้วย

3.3 ปัญหาทางเพศ จากการศึกษาพบว่า ควรมีหน่วยงานต่าง ๆ เข้ามาให้ความคำแนะนำเกี่ยวกับการวางแผนชีวิตสำหรับเยาวชนและต้องกำหนดหลักสูตรการใช้สื่อออนไลน์ ที่ถูกต้องและปลอดภัยรวมถึงผู้ปกครองต้องดูแลบุตรหลานอย่างใกล้ชิดไม่เลี้ยงดูแบบตามใจ

4. รูปแบบการแก้ไขปัญหาดังกล่าวของเยาวชนกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยงในเขตพื้นที่อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง

จากการลงพื้นที่ในการเสวนากลุ่ม (Focus Groups) โดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยและได้นำข้อมูลดังกล่าวมาเรียบเรียงและวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว และนำเข้าสู่การเสวนากลุ่ม (Focus Group) โดยผู้เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาของเยาวชนทั้ง 4 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้นำชุมชน กลุ่มบุคลากรทางการศึกษา กลุ่มเยาวชน และสภาเด็กและเยาวชนตำบลป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง จำนวน 11 รูป/คน เพื่อหารูปแบบที่เหมาะสมในการแก้ปัญหาดังกล่าวของเยาวชนกลุ่มเสี่ยงในเขตพื้นที่อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง ได้รูปแบบในการแก้ปัญหาดังกล่าวของเยาวชนกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยงดังกล่าว คือ รูปแบบ 3S TPAR Model ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 รูปแบบการแก้ไขปัญหาทางสังคมของเยาวชนกลุ่มเสี่ยง
ในเขตพื้นที่อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง

อภิปรายผล

1. สภาพปัญหาหรือพฤติกรรมเกี่ยวกับยาเสพติดของเยาวชนกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยงในเขตพื้นที่อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง

1.1 ปัญหาเสพติด จากการศึกษาสภาพปัญหาหรือพฤติกรรมเกี่ยวกับยาเสพติดของเยาวชนกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยง พบว่า สภาพปัญหาหรือพฤติกรรมเกี่ยวกับยาเสพติด มี 2 ประเภท คือ ยาบ้าและ น้ำกระท่อม ซึ่งเป็นปัญหาที่มีความรุนแรงและเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในปัจจุบัน โดยผู้ชายและผู้เสพนั้นเป็นกลุ่มนักเรียน/นักศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาขึ้นไปและรวมกลุ่มในการมั่วสุม 3 – 5 คน ขึ้นไปจะใช้บ้านพัก สวนยางพารา ศาลาประจำหมู่บ้าน เป็นแหล่งมั่วสุม บางครั้งมีผู้ปกครองรู้เห็นเป็นใจพร้อมทั้งมีส่วนในการมั่วสุมและการซื้อขายยาเสพติดทุกวันนี้มักจะเรียกเป็นสัญลักษณ์ เช่น ยาบ้าเม็ดสีแดง เรียกว่า ลูกเนียง เพราะมีราคาถูกสามารถหาซื้อได้ง่ายซึ่งสอดคล้องกับ ร้อยตำรวจโท กฤษฏา นาคประสิทธิ์ ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเขตเทศบาลเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี” พบว่า ปัญหายาเสพติดของประเทศในปัจจุบันจัดได้ว่าอยู่ในขั้นวิกฤตโดยสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดได้ทวีความรุนแรงขึ้นอย่างรวดเร็วเพราะมีการผลิตยาเสพติดทั้งภายในประเทศและมีการลักลอบนำเข้ามาจากต่างประเทศมากมายหลายชนิด เช่น เฮโรอีน ยาบ้า ยาไอ เป็นต้น ถึงแม้เจ้าหน้าที่จะได้ปราบปรามจับกุมการค้าขายยาเสพติดอย่างเข้มงวดและจริงจังแต่ก็ไม่ทำให้การแพร่ระบาดของยา

เสพติดลดลงแต่กลับทำให้ผู้ผลิตได้พัฒนายาเสพติดให้ออกฤทธิ์ได้แรงขึ้นและการตรวจพบสารเสพติดในตัวผู้เสพได้ยากขึ้นทำให้เจ้าหน้าที่จับกุมได้ยากยิ่งขึ้น (ร้อยตำรวจโท กฤษฎา นาคประสิทธิ์, 2557)

1.2 ปัญหาอาชญากรรม จากการศึกษาสภาพปัญหาหรือพฤติกรรมเกี่ยวกับอาชญากรรมของเยาวชนกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยง พบว่า สภาพปัญหาหรือพฤติกรรมเกี่ยวกับอาชญากรรม มี 2 ประเภท คือ การลักขโมยและการทะเลาะวิวาท เป็นปัญหาที่ค่อนข้างรุนแรงและเกิดขึ้นจริงในพื้นที่ซึ่งสืบเนื่องมาจากปัญหายาเสพติดส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มนักเรียน/นักศึกษา ถ้าเป็นผู้ชายมักจะมีพฤติกรรมลักขโมยเพื่อนำเงินไปซื้อยาเสพติดมาเสพและถ้าเป็นผู้หญิงมักจะมีพฤติกรรมทะเลาะวิวาท เช่น การตบตีเพื่อแย่งผู้ชาย ความขัดแย้งส่วนบุคคล ซึ่งปัญหาหรือพฤติกรรมเหล่านี้เกิดขึ้นมาก ในปัจจุบันโดยส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีปัญหา การใช้สื่อออนไลน์ที่ขาดการควบคุมจากผู้ปกครอง นำไปสู่การหาทางออกโดยใช้ความรุนแรงและมีแนวโน้มสูงขึ้นในปัจจุบันซึ่งสอดคล้องกับดาบตำรวจณรงค์ สุขเข้ม ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาอาชญากรรมของเด็กและเยาวชนในจังหวัดพิจิตร กรณีศึกษา: สถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดพิจิตร พบว่า การก่ออาชญากรรมของเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่เป็นการกระทำความผิดลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 24.50 และ ทำร้ายร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 19.90 (ดาบตำรวจณรงค์ สุขเข้ม, 2553)

1.3 ปัญหาทางเพศ จากการศึกษาสภาพปัญหาหรือพฤติกรรมเกี่ยวกับปัญหาทางเพศของเยาวชนกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยง พบว่า สภาพปัญหาหรือพฤติกรรมเกี่ยวกับทางเพศ มี 1 ประเภท คือ พฤติกรรม ชู้สาว เป็นปัญหาที่อยู่ในระดับน่าเป็นห่วงเนื่องจากในปัจจุบันเยาวชนซึ่งเป็นกลุ่มนักเรียน/นักศึกษาเติบโตในยุคของสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยสามารถติดต่อสื่อสารสะดวกขึ้นโดยที่ผู้ปกครองตามไม่ทันซึ่งพฤติกรรมชู้สาวนั้นจะเริ่มต้นจากการคบหาในโรงเรียนเมื่อสนิทกันแล้วเปลี่ยนสถานะกลายเป็นแฟนมักจะไปไหนเป็นคู่ ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการมีเพศสัมพันธ์และส่วนใหญ่ไม่ได้มีการป้องกันที่ถูกต้องทำให้ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรซึ่งมีจำนวนที่สูงขึ้นในปัจจุบันปีละ 5 - 10 ราย ซึ่งจากข้อมูลของสาธารณสุขจังหวัดพัทลุง ได้ดำเนินการสอบถามข้อมูลการศึกษาของหญิงตั้งครรภ์อายุ 10 - 20 ปี โดยจำแนกตามสถานภาพการศึกษาหลังตั้งครรภ์ พบว่า กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/นักศึกษาของ กศน. ร้อยละ 98.44 (สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพัทลุง, 2563)

2. สาเหตุปัญหาทางสังคมของเยาวชนกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยงในเขตพื้นที่อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง

2.1 ปัญหายาเสพติด จากการศึกษาสาเหตุปัญหาหรือพฤติกรรมเกี่ยวกับยาเสพติดของเยาวชนกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยง พบว่า เกิดจากครอบครัวที่ไม่ได้ดูแลเอาใจใส่ ปัญหาส่วนตัว เช่น ถูกกดดันจากคนในครอบครัว เรียนหนังสือไม่รู้เรื่อง การชักชวนจากเพื่อนหรือ

รุ่นพี่ และบริเวณโดยรอบเป็นแหล่งมั่วสุมในการซื้อขายและเสพยาเสพติดซึ่งมีอยู่กระจายทั่วพื้นที่ซึ่งสอดคล้องกับร้อยตำรวจโทวิช เต็มมี ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาแรงจูงใจในการเสพยาเสพติดของเยาวชนในเขตพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก พบว่า ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างบิดา ความใกล้ชิดกับคนในครอบครัว อาชีพผู้ปกครอง และสถานภาพความเป็นอยู่ของบิดามารดา รวมทั้งเยาวชนมีผลต่อแรงจูงใจในการเสพยาเสพติดและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ได้แก่ การคบเพื่อนและสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยมีผลต่อแรงจูงใจในการเสพยาเสพติด (ร้อยตำรวจโทวิช เต็มมี, 2557)

2.2 ปัญหาอาชญากรรม จากการศึกษาสาเหตุปัญหาหรือพฤติกรรมเกี่ยวกับอาชญากรรมของเยาวชนกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยง พบว่า เกิดจากการติดยาเสพติด ขาดความรักความอบอุ่นจากครอบครัวซึ่งไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่เท่าที่ควรและผู้ปกครองเข้าข้างบุตรหลานของตนเองพร้อมทั้งยุ่งปลุกฝังค่านิยมไปในทางที่ไม่ถูกต้องและการใช้สื่อออนไลน์ไปเป็นเชิงของการด่าทอหรือทำร้ายเพื่อใช้กำลังเป็นเครื่องตัดสินปัญหาซึ่งสอดคล้องกับ ญาณิศสา สงค้อย ได้วิจัยเรื่อง สาเหตุและพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน: กรณีศึกษา สาเหตุ และ พฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กสก็อย พบว่า สาเหตุของการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนเกิดจาก เกิดจากความสนุกสนาน คึกคะนองในกลุ่มเพื่อน ทำไปโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และเห็นเพื่อนทำก็ทำตามและไม่ได้มีความรู้สึกละอายที่ตนเองกระทำนั้นเป็นสิ่งที่ผิด ไม่มีวุฒิภาวะในการควบคุมตนเองและต้องการเป็นที่ยอมรับจากสังคมและยังพบอีกว่า ปัจจัยด้านภูมิหลังของเด็กและเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 13 - 18 ปี ยังคงเรียนหนังสืออยู่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจนถึงระดับอาชีวศึกษามาจากครอบครัวบิดาและมารดาเลิกราหรือหย่าร้างกัน (ญาณิศสา สงค้อย, 2559)

2.3 ปัญหาทางเพศ จากการศึกษาสาเหตุปัญหาหรือพฤติกรรมเกี่ยวกับปัญหาทางเพศของเยาวชนกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยง พบว่า เกิดจากการคบเพื่อนต่างเพศทั้งที่รู้จักและไม่รู้จักซึ่งมาจากการใช้สื่อออนไลน์ที่ขาดการควบคุมจากผู้ปกครองนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้ป้องกันอย่างถูกต้องทำให้ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรและความมีวุฒิภาวะที่ไม่ถึงนั้นไม่สามารถวางแผนชีวิตเมื่อเจอกับปัญหาเหล่านี้ได้จึงทำให้ขาดที่ปรึกษาที่ดีและผู้ปกครองเลี้ยงดูแบบตามใจทำให้กลายเป็นเด็กใจแตกตามมาด้วยซึ่งสอดคล้องกับ อรุณลักษณ์ รุจิระขุนทด ได้วิจัยเรื่อง องค์ประกอบที่สัมพันธ์และแนวทางแก้ไขการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนในจังหวัดชลบุรี พบว่า สาเหตุการกระทำผิดทางเพศของเด็ก พบว่า ขาดความอบอุ่น คบเพื่อนไม่ดี และความรู้เท่าไม่ถึงการณ์หรือขาดความรู้ในเรื่องเพศศึกษา (อรุณลักษณ์ รุจิระขุนทด, 2548)

3. ข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ไขปัญหาหรือพฤติกรรมเกี่ยวกับอาชญากรรมของเยาวชนกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยงในเขตพื้นที่อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง

3.1 ปัญหายาเสพติด จากการศึกษาข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ไข ปัญหาหรือพฤติกรรมเกี่ยวกับยาเสพติดของเยาวชนกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยง พบว่า ผู้ปกครอง ชุมชน พร้อมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมมือ ป้องกัน และเฝ้าระวังพฤติกรรมของบุตรหลาน โดยใช้กิจกรรมที่สามารถทำได้อย่างต่อเนื่อง เช่น กิจกรรมจิตอาสา กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ซึ่งจะต้องมีการดูแลติดตามอย่างใกล้ชิดและประเมินผลในเชิงประจักษ์ เช่น ผลงานที่สามารถจับต้องได้และควรจัดทำข้อมูลในเชิงสถิติ เชิงแผนภูมิ หรือ เนื้อหาสรุป จากนั้นทำการชี้แจงให้กลุ่มเป้าหมายได้รับทราบพร้อมกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาได้ตรงจุดมากยิ่งขึ้นซึ่งสอดคล้องกับปรเมษฐ์ ศรีประเทศ ได้วิจัยเรื่อง บทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชนการป้องกัน ปัญหา ยาเสพติด กรณีศึกษา ตำบลสองแพรก อำเภอชัยบุรี จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ในการป้องกันยาเสพติด ได้แก่ ควรส่งเสริมการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในชุมชนให้หน่วยงานอื่นทราบ ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนากิจกรรมไปสู่กิจกรรมที่ซับซ้อนมากขึ้นเพื่อตอบสนองต่อการป้องกันยาเสพติดในระดับประเทศและมีส่วนร่วมในการติดตามผลการดำเนินการป้องกันยาเสพติดในชุมชน (ปรเมษฐ์ ศรีประเทศ, 2556)

3.2 ปัญหาอาชญากรรม จากการศึกษาข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ไข ปัญหาหรือพฤติกรรมเกี่ยวกับอาชญากรรมของเยาวชนกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยง พบว่า ครอบครัว ชุมชน สถานศึกษา มาพูดคุยปรึกษาหารือร่วมกันโดยการออกมาตรการที่ชัดเจนและเด็ดขาด เช่น บุตรหลานของใครมีพฤติกรรมการลักขโมยจะต้องมีการลงโทษทั้งผู้ปกครองและบุตรหลาน เป็นต้น หรือในกรณีของการทะเลาะวิวาทจะต้องใช้กิจกรรมที่ส่งเสริมความสามัคคีเป็นเครื่องหล่อหลอมและผู้ปกครองต้องอบรมสั่งสอน แนะนำ ตักเตือนพร้อมทั้งปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้องแก่บุตรหลานด้วยซึ่งสอดคล้องกับสมร บรรยงค์ และปิยาภรณ์ ศิริภานุมาศ ได้วิจัยเรื่อง การจัดระเบียบสังคมด้านพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนตำบลทองกลาง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า แนวทางการจัดระเบียบสังคมด้านพฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนตำบลทองกลาง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ ควรดำเนินการโดย 1) ควรดำเนินการสนับสนุนส่งเสริมโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้ปกครองประสบความสำเร็จในการเป็นครอบครัวที่ดีสามารถให้ความรักความอบอุ่นแก่บุตรหลานของตนเองได้เป็นอย่างดี 2) ส่งเสริมบุตรธิดาให้เป็นคนดีของสังคม ไม่ก่อเหตุทะเลาะวิวาท นอกจากนี้ จัดกิจกรรมให้ครอบครัวมีการเตรียมความพร้อมในการสร้างฐานะที่มั่นคงและดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎระเบียบที่แต่ละหมู่บ้านกำหนดไว้อย่างเคร่งครัด 3) โรงเรียนควรมีบทบาทในการส่งเสริมให้ลูกศิษย์เป็นคนดีของสังคม ไม่ก่อเหตุทะเลาะวิวาทโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนรู้ถึงปัญหาที่เกิดจากการทะเลาะวิวาทและมีส่วนร่วมในการหาสาเหตุของปัญหาที่ก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาท การมีส่วนร่วมของวัยรุ่นและหาแนวทางการแก้ปัญหาาร่วมกันจัด

กิจกรรมที่สร้างสรรค์บุคลิกภาพนักเรียนและส่งเสริมการใช้เวลาว่างของนักเรียนให้เป็นประโยชน์ และ 4) ชุมชนควรมีบทบาทในการส่งเสริมเยาวชนให้เป็นคนดีของสังคม ไม่ก่อเหตุทะเลาะวิวาทหรือสร้างเหตุรำคาญให้กับชุมชน โดยการดูแลสอดส่องพฤติกรรมของเด็กในชุมชนไม่ให้ไปเป็นไปในทางที่ล่อแหลมหรือเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาการทะเลาะวิวาทในชุมชน (สมร บรรยงค์ และ ผศ.ดร.ปิยาภรณ์ ศิริภาณุมาศ, 2555)

3.3 ปัญหาทางเพศ จากการศึกษาข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ไขปัญหาหรือพฤติกรรมเกี่ยวกับปัญหาทางเพศของเยาวชนกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยง พบว่า ควรมีหน่วยงานต่าง ๆ เข้ามาให้ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนชีวิตสำหรับเยาวชนและต้องกำหนดหลักสูตรการใช้สื่อออนไลน์ที่ถูกต้องและปลอดภัยรวมถึงผู้ปกครองต้องดูแลบุตรหลานอย่างใกล้ชิดไม่เลี้ยงดูแบบตามใจซึ่งสอดคล้องกับประทวน วันนิจ ได้วิจัยเรื่อง แนวทางการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนก่อนวัยอันควรเพื่อการแก้ไขปัญหาที่ยั่งยืนในเขตพื้นที่ห้วยจรเข้มาก จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า มีข้อเสนอแนะและแนวทางดังนี้ 1) ผู้ปกครองควรให้ความสนใจ ใส่ใจ ในทุกเรื่องที่นักเรียนมาปรึกษาควรให้ข้อเสนอแนะ 2) ผู้ปกครองไม่ควรปล่อยปละละเลยเมื่อเห็นนักเรียนไปกับเพื่อนต่างเพศควรห้ามปรามอย่าเห็นว่าเป็นเรื่องปกติของวัยรุ่นสมัยนี้ 3) สร้างความเข้าใจให้เห็นคุณค่าความเป็นหญิงรักนวลสงวนตัว ส่วนนักเรียนชายปลูกจิตสำนึกความเป็นสุภาพบุรุษไม่เห็นแก่ได้ไม่เอาเปรียบผู้หญิงสร้างสังคมแห่งการให้เกียรติกันและกัน 4) ครูควรให้คำแนะนำมากกว่าการต่อว่าหากนักเรียน ไม่อยู่ในระเบียบวินัยโรงเรียน 5) การจัดกิจกรรมในโรงเรียน นอกโรงเรียน ให้เป็น ไปอย่างสร้างสรรค์และ ควรให้ความรู้และให้ความตระหนักเรื่องเพศศึกษาที่ถูกต้อง 6) ผู้ปกครองควรสร้างเงื่อนไขและควบคุมพฤติกรรมและประสานความร่วมมือกับโรงเรียนสังเกตพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ (ประทวน วันนิจ, 2558)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

ปัญหาทางสังคมของเยาวชนกลุ่มพฤติกรรมเสี่ยงในเขตพื้นที่อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง มี 3 ปัญหา ได้แก่ ปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม และปัญหาทางเพศ ซึ่งเป็นสภาพปัญหาที่มีความรุนแรงอย่างต่อเนื่องในปัจจุบันโดยส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มนักเรียน/นักศึกษาทั้งชายและหญิง ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างจริงจังอันมีสาเหตุมาจากครอบครัวไม่ได้ดูแลเอาใจใส่เท่าที่ควร เช่น การเลี้ยงดูแบบตามใจจากผู้ปกครอง การปลูกฝังค่านิยมในทางที่ผิด และการใช้สื่อออนไลน์ที่ขาดการควบคุมและการแนะนำ ที่ถูกต้องจากผู้ปกครองทำให้รู้ไม่เท่าทันพฤติกรรมของบุตรหลานรวมถึงสิ่งแวดล้อมรอบข้างที่ทำให้เสี่ยงต่อการมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาต่อสังคม เช่น พฤติกรรมการเล่นแบบตามรุ่นพี่ละคร ภาพยนตร์ ในส่วนของข้อเสนอแนะและแนวทางในการแก้ไขปัญหา ทุกภาคส่วนตั้งแต่ผู้ปกครอง บุคลากรทางการศึกษา ผู้นำชุมชน หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น สาธารณสุข

อำเภอ พัฒนาชุมชนอำเภอ สภาเด็กและเยาวชนของอำเภอ ร่วมมือในการป้องกันและเฝ้าระวังพฤติกรรมของเยาวชนในพื้นที่โดยใช้กิจกรรมที่สามารถทำได้อย่างต่อเนื่องและติดตามผลได้อย่างเป็นรูปธรรมซึ่งจะต้องมีการดูแลติดตามอย่างใกล้ชิดและประเมินผลในเชิงประจักษ์ เช่น ผลงานที่สามารถจับต้องได้และควรจัดทำข้อมูลในเชิงสถิติ เชิงแผนภูมิ หรือ เนื้อหารูปจากนั้นทำการชี้แจงให้กลุ่มเป้าหมายได้รับทราบพร้อมกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาได้ตรงจุดมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในเชิงนโยบาย

1. หน่วยงานต่าง ๆ ที่ทำงานเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน เช่น พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด สาธารณสุขอำเภอ โรงพยาบาล อสม. เข้ามาให้ความรู้ คำแนะนำ ในเรื่องของการดำเนินชีวิตเยาวชน เช่น การมีนักจิตวิทยาหรือครูสอนจิตวิทยาที่สามารถให้คำปรึกษาในด้านต่าง ๆ ได้ เช่น การติดยา เสพติด การมีเพศสัมพันธ์หรือตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร เพื่อให้เยาวชนได้มีกำลังใจในการดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข
2. ปัญหาของเด็กและเยาวชนซึ่งทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) สาธารณสุขอำเภอ สถานศึกษา มีข้อมูลอยู่แล้วแต่รายละเอียดนั้นไม่เหมือนกันควรนำข้อมูลของปัญหาที่ได้มาประชุมปรึกษาหารือร่วมกันเพื่อกำหนดแผนปฏิบัติงานเพื่อป้องกันและแก้ปัญหาได้อย่างตรงจุด
3. ครอบครัว ชุมชน สถานศึกษา ต้องตื่นตัวกับปัญหาสังคมของเยาวชนเพราะในปัจจุบันมีเพิ่มมากขึ้นเนื่องจากไม่ได้ให้ความสำคัญเป็นเรื่องที่แก้ยาก ดังนั้นต้องร่วมมือกันขับเคลื่อนและช่วยกันติดตามอย่างจริงจัง ไม่ควรปกปิดข้อมูลที่เป็นความจริงเพราะจะทำให้ไม่สามารถแก้ปัญหาตามแผนกำหนดไว้ได้
4. ในการแก้ไขปัญหาสังคมของเยาวชนต้องเริ่มต้นจากกลุ่มเล็ก ๆ เป็นกลุ่มนำร่องเมื่อมีการ นำรูปแบบของการวิจัยไปปรับใช้ได้ผลแล้วจึงขยายไปสู่ชุมชน ตำบล และอำเภอต่อไป
5. สถาบันครอบครัวต้องมีความเข้มแข็งโดยบิดามารดาหรือผู้ปกครองควรเข้าใจสภาพของเยาวชนและเป็นที่ปรึกษาเมื่อมีปัญหาต่าง ๆ เกิดขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2560). *แผนกลยุทธ์ กรมกิจการเด็กและเยาวชน ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2560 – 2564)*. กรุงเทพมหานคร: กราฟิก ชันเด.
- จรัญ พรหมอยู่. (2541). *การศึกษาปัญหาสังคม*. กรุงเทพมหานคร: โอ.เอส. พรินติ้ง เฮาส์.
- ญาณิศา สงค้อย. (2559). *สาเหตุและพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน: กรณีศึกษาสาเหตุและพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กสก็อย. ใน วิทยานิพนธ์รัฐ*

- ประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวศึกษาและการบริหารงานยุติธรรม.
มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ดาบตำรวจณรงค์ สุขเข้ม. (2553). การศึกษาปัญหาอาชญากรรมของเด็กและเยาวชนในจังหวัด
พิจิตรกรณีศึกษา: สถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดพิจิตร. ใน *สารนิพนธ์รัฐ
ประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ*. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ประเมษฐ์ ศรีประเทศ. (2556). บทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชนการป้องกันปัญหาเสพติด
กรณีศึกษา ตำบลสองแพรก อำเภอยะบุรี จังหวัดสุราษฎร์ธานี. ใน *วิทยานิพนธ์รัฐ
ประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ*. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ประทวน วันนิจ. (2558). แนวทางการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนก่อน
วัยอันควรเพื่อการแก้ไขปัญหาที่ยั่งยืนในเขตพื้นที่ห้วยจรเข้มาก จังหวัดบุรีรัมย์.
วารสารวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 10(1), 78.
- ร้อยตำรวจโท กฤษฏา นาคประสิทธิ์. (2557). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและ
แก้ไขปัญหายาเสพติดในเขตเทศบาลเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี. ใน *วิทยานิพนธ์รัฐ
ประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวศึกษาและการบริหารงานยุติธรรม*.
มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ร้อยตำรวจโททวิช เต็มมี. (2557). การศึกษาแรงจูงใจในการเสพยาเสพติดของเยาวชนในเขต
พื้นที่จังหวัดพิษณุโลก. ใน *วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
บริหารจัดการภาครัฐ*. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- สถานีตำรวจภูธรอำเภอป่าพะยอม. (2561). *สมุดการดำเนินคดีอาญาทั่วไป ปี 2561 เล่มที่ 1 –
เล่มที่ 6 (เอกสารอัดสำเนา)*. พัทลุง: สถานีตำรวจภูธรอำเภอป่าพะยอม.
- สมร บรรยงค์ และ ผศ.ดร.ปิยาภรณ์ ศิริกานูมาศ. (2555). การจัดระเบียบสังคมด้านพฤติกรรม
ความรุนแรงของเยาวชนตำบลทองหลาง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์.
วารสารวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 7(2), 80.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ. (2561). *พฤติกรรมเสี่ยงเยาวชน ในและนอก
สถานศึกษา*. เรียกใช้เมื่อ 3 ธันวาคม 2561 จาก [http://www.thaihealth.or.th/
Content/34315](http://www.thaihealth.or.th/Content/34315)
- สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพัทลุง. (2561). *สถานการณ์ด้านการ
คุ้มครองเด็กจังหวัดพัทลุง ปี 2561 (เอกสารอัดสำเนา)*. พัทลุง: สำนักงานพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพัทลุง.
- สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพัทลุง. (2563). *เอกสารการประชุมเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงาน
ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในวัยรุ่น ระดับท้องถิ่น ปีงบประมาณ 2563
(เอกสารอัดสำเนา)*. พัทลุง: สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพัทลุง.

อรุณลักษณ์ รุจิระสุนท์. (2548). องค์ประกอบที่สัมพันธ์และแนวทางแก้ไขการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนในจังหวัดชลบุรี. ใน *วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา*. มหาวิทยาลัยบูรพา.